

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

พระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๓๘/๒๕๕๒

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๑๗/๒๕๕๒

วันที่ ๒๑ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๒

เรื่อง นางสาวดารณี ชาญเชิงศิลป์กุล (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๒ กรณีประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๗ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๔๐ (๒)

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบสรุปได้ว่า เมื่อวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๒ เวลา ๑๐.๑๕ นาฬิกา ศาลอาญาสืบพยานโจทก์นัดแรก กรณีนางสาวดารณี ชาญเชิงศิลป์กุล (ผู้ร้อง) ถูกกล่าวหาว่า มีความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงในหมวดเกี่ยวกับองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี ก่อนการสืบพยานพนักงานอัยการ สำนักงานอัยการพิเศษ ฝ่ายคดีอาญา ๗ (โจทก์) แกลงต่อศาลอาญาว่า หากทำการสืบพยานโดยเปิดเผยอาจมีข้อมูลไม่เหมาะสม จึงขอให้ศาลอาญาพิจารณาคดีเป็นการลับเพื่อประโยชน์แห่งความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๗ ในขณะเดียวกันทนายจำเลย ได้แกลงคัดค้านแต่ในที่สุดศาลอาญานุญาตให้พิจารณาคดีเป็นการลับได้

ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๒ ทนายจำเลย ได้ยื่นคำร้องต่อศาลอาญาให้ส่งความเห็นของผู้ร้องตามทางการไปให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย และขอให้ศาลอาญารอการพิพากษาคดีไว้เป็นการชั่วคราว จนกว่าจะมีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๑ ว่าประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๗ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๔๐ (๒) หรือไม่ ซึ่งในการนี้ศาลอาญาพิเคราะห์แล้วเห็นว่า การที่ศาลอาญาสั่งให้พิจารณาเป็นการลับมิได้มีการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของจำเลย เนื่องจากมีทนายความเข้ามาแก้ต่างให้

- ๒ -

และสามารถนำพยานหลักฐานมาพิสูจน์ความผิดของตนเองและหักล้างพยานหลักฐานของพนักงานอัยการได้ คำโต้แย้งของจำเลย จึงไม่เข้าหลักเกณฑ์ที่จะส่งไปให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๑ ศาลอาญาจึงยกคำร้อง

ต่อมาเมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๒ นายจำเลย ได้ยื่นคำร้องต่อศาลอาญาเพื่อขอให้เพิกถอนกระบวนการพิจารณาที่ผิดระเบียบตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕ ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๗ เนื่องจากเห็นว่า การพิจารณาวินิจฉัยบทบัญญัติแห่งกฎหมายใดขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ นั้น เป็นอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งต่อมาศาลอาญาได้ยกคำร้องดังกล่าว

ผู้ร้องมอบอำนาจให้นายประเวศ ประภาณุกุล ยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อให้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๒ ใน ๓ ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา ๑๗๗ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๔๐ (๒)

ประเด็นที่สอง การที่ศาลอาญาไม่ส่งคำโต้แย้งของผู้ร้องตามทางการเพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๑ ว่าประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๗ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๔๐ (๒) เป็นการกระทำที่ไม่ชอบ

ประเด็นที่สาม ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ศาลอาญารอการพิพากษาคดีหมายเลขดำที่ อ.๓๕๕๕/๒๕๕๑ ไว้จนกว่าศาลรัฐธรรมนูญจะมีคำวินิจฉัย

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๒ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัยได้หรือไม่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้ มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญได้” และมาตรา ๒๑๒ วรรคสอง บัญญัติว่า “การใช้สิทธิตามวรรคหนึ่งต้องเป็นกรณีที่ไม่อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว ทั้งนี้ ตามที่

บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” และ
ข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง
กำหนดว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อมี
คำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญได้” และวรรคสองกำหนดว่า “การใช้
สิทธิตามวรรคหนึ่งต้องเป็นกรณีที่ไม้อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว ทั้งนี้ ตามมาตรา ๒๑๑
มาตรา ๒๔๕ (๑) และมาตรา ๒๕๗ วรรคหนึ่ง (๒) ของรัฐธรรมนูญ”

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐
มาตรา ๒๑๒ แล้ว เห็นว่า ผู้ที่จะยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว
ข้างต้น ต้องประกอบด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ดังนี้

(๑) ต้องเป็นบุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพตามที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้อันสืบเนื่อง
มาจากบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

(๒) บุคคลนั้นต้องยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้น
ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และ

(๓) ต้องเป็นกรณีที่บุคคลนั้นไม้อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว

พิจารณาในประเด็นที่หนึ่งแล้วเห็นว่า คำร้องของผู้ร้องเป็นคำร้องที่ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญ
พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๒ ว่า
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๗ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘ และ
มาตรา ๔๐ (๒) หรือไม่ นั้น เมื่อข้อเท็จจริงตามคำร้องปรากฏว่า ศาลอาญาได้ยกคำร้องที่ขอให้ส่ง
ความเห็นเพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยกรณีดังกล่าว ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๑ ผู้ร้องยังอาจใช้สิทธิทางศาลตามลำดับชั้นศาลได้ทั้งในชั้นอุทธรณ์
และฎีกา รวมทั้งยังอาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้ก่อนยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ กรณีจึงไม่ต้องด้วย
หลักเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๒ ประกอบ
ข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๒๑

ส่วนประเด็นที่สองที่ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า การที่ศาลอาญาไม่ส่ง
คำโต้แย้งของผู้ร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๑ ว่าประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๗ ขัดหรือแย้ง

- ๔ -

ต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๔๐ (๒) เป็นการกระทำที่ไม่ชอบ หรือไม่ และประเด็นที่สามที่ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ศาลอาญารอการพิพากษาคดีหมายเลขดำที่ อ.๓๕๕๕/๒๕๕๑ ไว้จนกว่าศาลรัฐธรรมนูญจะมีคำวินิจฉัย นั้น เห็นว่า ผู้ร้องมิได้ยื่นคำร้องเพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายใดขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ กรณีจึงไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๒ ประกอบข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๒๑

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ศาลรัฐธรรมนูญจึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

- ๕ -

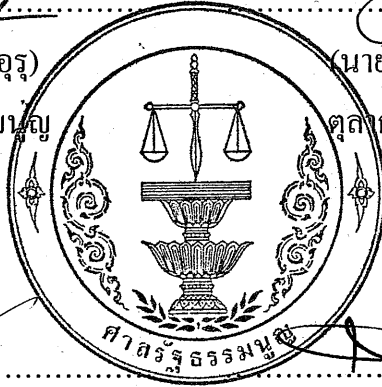
(คำสั่งที่ ๓๘/๒๕๕๒)

(นายเจริญ ภัคดีชนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายเจริญ อินทจาร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายเฉลิมพล เอกอุรุ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนุรักษ์ มาประณีต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุพจน์ ไข่มุกด์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิติมন্ত্রী)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ